

Foi'a acést'a ese in tóta joi-a, — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretiuulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siódiunile si banii de prenumeratiune sunt de a tramite la Redactiune' Strat'a lui Leopoldu Nr. 21 &

Unu redactoru „betranu.“

„Gazet'a Transilvaniei“ a anuciatu, cá diet'a Ungariei a scosu pe Alesandru Romanu din prinsóre.

Altu redactoru, de si dóra mai „tineru“, ar fi sciutu celu pucinu atât'a, cá diet'a nu casséza sentintiele tribunaleloru.

Dar ce ne mai mirâmu?! . . . Dlu Baritiu nu mai lucra de multu la „Gazet'a Transilvaniei!“

Dóue scíri „sigure.“

(Estrase din foile nestre serióse.)

Tasnadu. Cu bucuría nespusa ti-scriu aceste síre. La alegerea deputatului díetalu de buna séma noi Romanii vomu triumfá. Tóte semnele ni spunu, cá alegerea candidatului nostru e *sigura*. Ddiou cu noi si cu sant'a nóstra causa natiunala!

Torontalu. Sub impresiunea unei fericiri imense ti-scriu aceste síre. In cerculu nostru vacantu éra-si se va alege unu deputatu romanu. Reesfírea candidatului nostru e *sigura*. Geniulu natiunii sê planeze a supra nóstra!

Cu o septemana mai tardú.

Tasnadu. Cu dorere te insciintiediú, cá candidatulu nostru a cadiutu. Dintre ómenii nostri multi au fostu impededcati si n'au potutu sê vina la votisare. Inse amu datu unu protestu energiosu.

Torontalu. De si . . . da si . . . de si . . . totu-si amu cadiutu. De alta-data ne vomu scolá mai de deminétia.

Lucratoriulu practicu.

A.: Uita-te colo la bietulu Ionu cum mai lucra si asuda!

B.: Da, da, lu-vedu. Despre acést'a intru adeveru se póte díce, cá „cu sudórea fetiei tale vei castigá panae ta de tóte dílele.“ Sermanulu Ionu, elu dan-

tiéza cu socf'a siefului seu, si lucra si asuda mai bu-curoosu aice, decâtu in cancelari'a sa, cá-ci prin ast'a vá inaintá mai rapede!

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Ómeni mai iscusiti, mai procopsiti si mai cu naib'a decâtu Romanii, ba sê mai vedi, nici chiar in tiér'a lui craiu-rosiu.

Unulu e mai mare natiunalistu decâtu celalaltu, — cu gur'a, (dar ast'a ti-o spunu numai asié scii tu, ca sê nu scie si altii.)

Cei din tiér'a tocanariloru in ruptulu capului vreu a disputá, cá ei sunt cei mai cu forfoi, — inse in dar. Cei din tiér'a traitiei — tiucu-i tiucu — dovedira deja prin fapte, cá ei potu ca sê intréca pre rivalii loru. — Credu cá-ti este cunoscuta alegerea *sigura* de la Tasnadu.

Apoi mai díca gurele rele, cá traitiarii nu-si cunoscú misiunea loru.

Am sciutú eu bine, cá ei si de acum nainte se voru portá asié, ca pana aci. Nu-mi pare reu, cá me batura, bine cá nu au alesu pre pop'a din Santeu. Cine scie ce ar fi facutu acela pre la Pesce, de si-guru deveniá si elu membru alu clubului natiunalu, — si ca atare, la pensionarea honvediloru erá si elu — neutralu.

Mai minunatu s'au portatu inse cei din Torontalu. Onóre loru! Vedi vedi, cum sê nu sperámu noi la unu venitoriu mai fericitu, candu romanii din tóte partile dau astu-felu de semne de viétia!?

Traiésca romanii cei politici din tiér'a traitiei si cei din Torontalu!

Eu am fostu la ambele alegeri si ti-spunu dreptu, cá decandu sum pe lume n'am beutu atât'a vinu si rachiú, câtu am beutu pe acolo.

Ceea ce mi-a mai placatu a fostu vorbirea cortesiloru. Crede-me frate, cá mai mare natiunalisti, decâtu cortesii, nu sunt in lume. Ei tóte le sciú, ei sunt capii politiciloru.

Dar nu te voiú mai incomodá cu vesti de ac ste, ci mai bine ti-voiú scrie, cum am patítu cu par ntele din satulu óre-care.

Chiar me rentornamu de la alegerile mentionate, si mergeamu cu desagii pre spate catra sinodulu de la Sibiu, candu éta me intalní cu unu popa.

— Cristosu a inviatu! — díse elu.

— Adeveratu, c'a 'nviatu — respunsei eu sarutandu-i man'a si asiedandu- o pre frunte.

— Unde unde, fiule?

— La sinodu, cinsti'a ta.

— Ei bine, vina la mine si te odihuesce o léca, vomu merge mane la olalta.

— Apoi bine va fi alduiésca-te Domnedieu, — vomu merge mane.

Dupa aceste ne duseramu la elu a casa, si nu peste multu ne aduse preutés'a nesce placinte calde.

Inse chiar candu le puse pre mésa intrá unu omu aducandu unu bratiu de gazete.

— Nainte de ce ni-am apucá de placinte — díse parintele — ar trebui, ca sê cetimu ceva. Eu mai bine asiú fi placintatu de cátu cetitu, dar nu am avutu in cotro.

Iau gazetele si me uitu la ele. — Erá numai totu „Fóia invetiatoriloru.“

Cum am prinsu unu numeru in mana, de locu incepura a me cuprinde fiori.

Dan si cotescu dóue trei síre, la ce asié me bolnaví, in cátu am caditu la pamentu.

Necasulu meu celu mai mare a fostu, cá au re-masu placintele nemancate.

M'am si joratu, cá in viétia mea nu voiú mai prinde in mana aceea fóia, si voiú lasá cu limba de mórte la toti copiii si nepotii mei sê nu citésca batjocur'a acea de fóia.

Trei díle au trecutú pana m'am potutu intremá, candu apoi plecaramu cu parintele catra Sibiu.

Ajungandu acolo, de locu ne duserámu la sinodu.

Inca de afara audíramu sgomotu mare.

— E reu, parinte — dísei eu — de-a bu ma deputatii nu s'au potutu contielege si acum se de capu. Hai sê-i despartímu.

Candu deschiserámu usi'a, éta cá i vedemu pre toti sarindu si strigandu:

Sê traiésca dualismulu!

Sê traiésca Andrasj!

Sê traiésca Eötvös! Gorove, Horvatu, Rainer, Sê traiésca ministeriulu. Sê traiésca stapanii nostri!

Ast'a totu asié a tienutu mai o óra.

Ce s'a intemplatú mai nainte nu sciú, pre cum nu sciú nici aceea, cá ce s'a intemplatú dupa aceea, cáci me luara si pre mine si me tescuira, pana mai me nadusi.

Candu m'am pomenitu, m'am affatu a casa in patu.

Ce bine mi-pare, cá éra-su la odihna.

Dar placintele nici acum nu-mi mai trecu din minte. Fire-ai „Fóia“ blastemata!

Alu teu

frate de cruce
Pacala.

P. S. Sê-ti mai spunu inca o noutate din cele mai próspete, ce am audítu in minutulu acest'a.

Episcopulu de la Lugosiu, parintele Dobra a moritu in lun'a trecutú:

Fostulu secretariu alu seu, parintele Olteanu a sositu eri la Pesce.

Pentru ce?

Ghicesce tu!

Idem.

Stichuri de adorare,

cantate la o serenada sub ferést'a dómnei *Gazel'a*.

Prochimenu ; glasu 9-lea.

Frundia verde de sacara. . .
 Mai vediut'ati, ce mirare?!
 Adi e datina in tiéra:
 Ca biét'a spelatorésa
 Sê se dé de jupanésa, —
 Si sarman'a dascalitia
 Sê se dé de mare vitia,
 De mancare are, n'are
 Vré sê fia „dómna mare.“
 Astufelu lumea sê'mbuibéza
 Si díce, cá' naintéza.
 Dar mai multu e de miratu
 Bietulu crisnicu de la satu,
 Că-ci desi n'a invetiatu,
 Vre sê fia — literatu!
 Ha! ha! ha!
 Mai vediutu-ati ca ast'a?!

Frundia verde de cicóre . . .
 Cugeti, frate fratióre
 Că asta-i minune óre?
 Apoi dara ce sê dícu
 De redactorulu vestitu?
 Despre Iacobu . . . cela . . . éca . . .
 Care-epoca va sê faca
 In istori'a lumésca,
 Unde 'n veci va sê traiésca, —
 Că-ci va fi elu negresítu
 Dreptu maritu si pomenitu
 Ca unu mare . . . omu vestítu,
 Care 'utrég'a lume mare
 Semanare nici cá are.

Dar' de ce?
 Pentru ce?
 En ghiciti,
 Déca soiti!
 De n' aflatu —
 Ascultati,
 Ascultati
 Si ve mirati :

Bietulu Iacobu, omulu nostu,
 Scépe pe Horatiu de rostu.
 Dar apoi din politica,
 Elu nu scépe chiar nimica,
 Publica la verdi uscate,
 Lucruri ne mai rumegate,
 Candu le vedi si le cetesci,
 Ridi cu dulce, de plesnesci.
 Unu redactoru d'asta séma
 N'a mai fostu a buna séma.
 De-i trai, câtu vei trai
 Ca si *dinsulu* nu-i gasi.
 Si de cauti, câtu vei cautá
 Ca si *dinsulu* nu-i aflá.
 Ha! ha! ha! ha! ha!

Dieu ca dinsulu nu-i aflá.
 Cum am dísu-dieu, nu-i afla!
 Nu-i aflá,
 Dreptu asiá.
 Ha! ha! ha!

TANDA si MANDA.

T. Ce díci despre noulu ministeriu din Roman'a?
 M. Mi-ar placé déca ar avé nume mai scurtu.
 T. Cum?
 M. In locu de Epureanu, ar fi de ajunsu „Pur“, adeca curatu.

Serenad'a din Siomeut'a.

(Corespondintia particularia.)

Erá o nópte lina. Toti Romannii dormiau, vi-sandu de unu viitoriu mai frumosu, candu columb'a fripta va sborá in gura la fia-care.

De odata unu „Ihljen“ cutrieratoriu ne desceptá pe toti din somnu. Mo uitu pe ferést'a sê vedu ce e? Siohanu, siohanita atátia jidovi n'am vediutu la olalta. Tóta strad'a erá plina de ei. Fia-care tienea in mana câte o faclíá aprinsa. Candu i vediui, in minutulu primu engetam, cá dóra au ce-va *siabesu* mare, inse de odata audíi strigandu si a dóu'a óra: „Ihljen kivet!“ Atunce apoi observai, cá dio ast'a e serenada jidovésca in onórea deputatiloru nostri.

Inse poporulu din Siomeut'a n'a intielesu asié iute intentiunea acestei iluminatiuni, ci bietii plugari desceptati din somnu prin acestu sgomotu, si vediendu lumin'a cea mare, sarira din patu, descultiu, cu capulu голу, si gandindu, cá arde Siomeut'a strigara „tulaiu“, éra altii alergara dupa apa.

Intr'aceste conductulu sosi inaintea curtii lui Jóska bátsi, si dupa ce muerile si copii tivlira, éra barbatii strigara de trei ori; „Ihljen kivet!“ rabinulu lu-salutá in limb'a constitutionala unгурésca, incheiandu: „Ihljen irthemes karok és derék.“

De aice conductulu plecá la celalaltu doputatu. Dar acolo jidovii mei s'au metamorfosatu, cá-ci limb'a oratorica se prefecú in cea romana. Nu sciu ce a potutu sê li respunda deputatulu salutatu, dar atát'a am audítu, cá jidovii intorcéndu-se díceau unulu altuia: „Ach, váj! Herrst, wus sagt der grö-scher waloch!“

Gur'a Satului la congressu.

Angerulu : Unde, unde, bade Gur'a Satului?
Gur'a Satului : Am vinitu si eu la congressu.
Angerulu : Aice nu se pote tene congressu.
Gur'a Satului : Asié dara o se trecemu de dincolo, unde vomu poté intrá cu totii.

D o r u l u.

(De Alesandri.)

Ea : Ah! mi-i doru mi-i doru de tine,
 Angerasiu cu dulci lumine ;
 Ah! mi-i doru si plangu de giale
 Totu privindu in a ta cale!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.